

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
t.č. X.

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2025, č. j.: KRPA-87825-31/ČJ-2025-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2025, č. j.: KRPA-87825-31/ČJ-2025-000022-ZZC, jímž byl podle ust. § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zajištěn za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla podle ust. § 124 odst. 3 z.p.c. stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaná nedostatečně posoudila možnost uložení zvláštního opatření jako alternativy k zajištění, a to zejména podle § 123b písm. a), c) a d) z.p.c. Podle § 123b odst. 1 písm. a) z.p.c. má cizinec povinnost oznámit policii adresu místa pobytu a zdržovat se tam až od okamžiku, kdy mu je zvláštní opatření uloženo. Sdělil celou adresu a telefonní číslo a prohlásil, že by se mohl chodit hlásit na policii, což žalovaná nezohlednila. Konstatování, že nemůže jeho tvrzení ověřit, a proto jej nebude brát v potaz, je v rozporu se základními zásadami správního řízení. Žalovaná měla rovněž ověřit zajištění ubytování. Odůvodnění napadeného rozhodnutí vztahující se k § 123b písm. c) z.p.c. je nepřezkoumatelné, protože žalovaná uvedla, že žalobce podle svého tvrzení nemá finanční prostředky na vycestování X., což je však relevantní pro písm. b) daného ustanovení z.p.c. Žalobce dále namítl, že prodloužení zajištění o 90 dní překročilo zákonem stanovenou maximální délku zajištění. Byl zajištěn dne 17. 3. 2025 a aktuálně mu zajištění bylo prodlouženo do 1. 11. 2025, což je v součtu 185 dní zajištění. Zákonný limit je 180 dní. Žalovaná měla uvést, jaké konkrétní kroky je nutné učinit během uvedených 90 dnů a jaká bude jejich časová náročnost. V odůvodnění vyjmenovala jednotlivé úkony bez časového určení či konkretizace vztahující se k žalobcovu případu. Prodloužení zajištění má také negativní dopad na jeho psychické zdraví. V České republice má X. Žalovaná postupovala nepřiměřeně a v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů a zbavila jej svobody bez jasného a legitimního účelu.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že s ohledem na žalobcovu pobytovou historii a dosavadní chování existovala důvodná obava, že ani nadále nebude respektovat rozhodnutí správních orgánů. Volba mírnějších opatření, než je zajištění cizince, je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při jejich realizaci. V napadeném rozhodnutí jasně a dostatečně na s. 5 až 7 popsala důvody, pro které nepřistoupila k možnosti užití mírnějších opatření. Doba trvání zajištění v délce 90 dnů je přiměřená s ohledem na předpokládanou složitost přípravy výkonu správního vyhoštění. Je nutné zajistit přepravní doklady a policejní eskortu přes dotčený stát. Žalobce X. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, ze dne 21. 10. 2024, č. j.: KRPH-106215-76/ČJ-2023-050022-SV, bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce dvanácti měsíců; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že podle ust. § 179 z.p.c. nebyly shledány důvody znemožňující žalobcovo vycestování a jeho vycestování je možné. Doba vycestování z území Evropské unie byla stanovena v délce třiceti dnů ode dne právní moci rozhodnutí; podané odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 23. 12. 2024, č. j.: CPR-54328-3/ČJ-2024-930310-V242. Žalobce proti rozhodnutí nepodal žalobu.

6. Dne 17. 3. 2025 byl žalobce kontrolován policejní hlídkou a bylo zjištěno, že se na území České republiky zdržuje neoprávněně, protože měl povinnost dobrovolně vycestovat do 14. 3. 2025 (úřední záznam ze dne 17. 3. 2025, č. j.: KRPA-87825-3/ČJ-2025-001463).
7. V rámci podání vysvětlení dne 17. 3. 2025, z něhož byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-87825-11/ČJ-2025-000022-SV, žalobce mimo jiné uvedl, že v ČR žije přibližně od roku X. V současné době se zdržuje X., ale přesnou adresu si nepamatuje. Věděl, že bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a jeho odvolání bylo zamítnuto, ale nepochopil, že má povinnost z území ČR vycestovat. Nevěděl, co je v rozhodnutí napsáno, protože neovládá český jazyk. Nevystoupal, protože o své povinnosti nevěděl a chce zůstat v ČR. Nemá stálého zaměstnavatele, vydělává si brigádami pro své známé. Má X. V ČR nevlastní žádný majetek. Není schopen složit žádnou finanční záruku a žádná osoba v ČR za něj nemůže nic nabídnout. Nemá prostředky na vycestování. Nemá v plánu dobrovolně vycestovat, chce zde zůstat. Nemá k ČR žádné ekonomické, kulturní ani společenské vazby. V roce X. byl odsouzen za nedovolenou výrobu a držení návykových látek a za vydírání k trestu odnětí svobody ve výši 3,5 roku nepodmíněně. X. považuje za bezpečnou zemi. Neuvedl žádnou kontaktní adresu pro doručování v ČR.
8. Žalovaná vydala dne 17. 3. 2025 rozhodnutí o žalobcově zajištění za účelem správního vyhoštění. Doba jeho zajištění byla podle ust. § 124 odst. 3 z.p.c. stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody (č. j.: KRPA-87825-12/ČJ-2025-000022-ZZC). Žalobce dne X. 2025 podal žádost o mezinárodní ochranu. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky (dále jen „OAMP“), dne 27. 3. 2025 vydalo rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců, č. j.: X., podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, které téhož dne nabylo právní moci. Žalovaná následně požádala o ukončení zajištění podle ust. § 127 odst. 1 písm. f) z.p.c. (příkaz ze dne 27. 3. 2025, č. j.: KRPA-87825-26/ČJ-2025-000022-ZZC). OAMP dne X. 2025 rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany a jeho rozhodnutí nabylo právní moci dne X. 2025. OAMP vydal rozhodnutí ze dne 3. 7. 2025, č. j.: X., kterým rozhodl o prodloužení doby trvání zajištění v zařízení pro zajištění cizinců do 10. 8. 2025. OAMP následně vyrozuměl žalovanou, že X. vydal rozsudek, č. j.: X., kterým zamítl žalobcovu žalobu proti rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu.
9. Dne 1. 8. 2025 žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí. Uvedla, že rozhodnutí o správním vyhoštění již bylo vydáno a nabylo právní moci. Žalobce měl dostatek času, aby dobrovolně vycestoval. Na území pobýval opakovaně neoprávněně. Jeho dobrovolné vycestování nelze očekávat, nemá žádný majetek a nyní bydlí na nezjištěné adrese X. Na žádném místě není kontaktní. Žalovaná zvážila možnost uložení zvláštních opatření podle § 123b z.p.c. Dobu zajištění stanovila na 90 dnů, protože identifikace žalobce a zajištění náhradního cestovního dokladu může být uskutečněno v rozmezí 40 až 60 dnů a pro následné získání přepravních dokladů a zajištění policejní eskorty je zapotřebí dalších 30 dnů. Žalovaná rovněž přihlédla k žalobcově rodinné situaci a posoudila přiměřenost zásahu do jeho soukromého a rodinného života.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž přihlížel i k případným nezákonnostem nad rámec žalobních bodů v souladu se závěry rozsudku

velkého senátu Soudního dvora Evropské unie ze dne 8. 11. 2022 ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21, a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 172 odst. 5 z.p.c.
12. Podle ust. § 123b odst. 1 z.p.c. *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.*
13. Podle ust. § 124 odst. 3 z.p.c. *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
14. Podle ust. § 125 odst. 1 z.p.c. *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
15. Podle ust. § 125 odst. 5 z.p.c. *je-li rozhodnuto o zajištění cizince poté, co bylo ukončeno zajištění podle § 46a zákona o azylu, k uplynulé době zajištění podle § 46a zákona o azylu se nepřiblíží.*
16. Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) se zvláštními opatřeními podle § 123b z.p.c. opakovaně zabýval (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j.: 5 Azs 20/2016-38, publ. pod č. 3559/2017 Sb. NSS, rozsudky ze dne 7. 12. 2011, č. j.: 1 As 132/2011-51, ze dne 22. 8. 2022, č. j.: 5 Azs 390/2020-35, usnesení ze dne 1. 4. 2025, č. j.: 1 Azs 24/2025-54). V rozsudku ze dne 9. 10. 2019, č. j.: 7 Azs 144/2019-19, NSS uvedl: *„Uložení mírnějšího opatření je vázáno na předpoklad, že cizinec bude schopen plnit povinnosti z toho plynoucí, a zároveň neexistuje důvodná obava, že by byl uložením zvláštního opatření ohrožen výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Nesplnění jednoho nebo druhého předpokladu je zcela samostatným důvodem pro závěr, že nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2014, č. j.: 3 As 104/2013-30).“*
17. Žalovaná se na s. 5 až 7 napadeného rozhodnutí zabývala možnostmi využití zvláštního opatření namísto zajištění. K § 123b odst. 1 písm. a) z.p.c. uvedla, že žalobce nemá na území povolený pobyt a žádnou registrovanou adresu. Při výslechu sdělil, že bydlí X., adresu si nepamatuje, není tam hlášen a nemá označenou poštovní schránku. Podle žalované

by mohl aktuální bydliště kdykoli opustit a správní orgány by jej nemohly kontaktovat. Nevlastní žádný majetek, a proto by mohl kdykoli odjet. Předešlé jednání neposkytuje záruku, že bude řádně plnit uložené povinnosti. Podle žalované existuje reálná možnost, že se bude správním orgánům vyhýbat, protože si je vědom, že v ČR pobývá neoprávněně, porušil české právní předpisy a je veden v evidenci nežádoucích osob. Svým pobytem již maří výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobce sám uvedl, že vycestovat nehodlá. Žalovaná dále k § 123b odst. 1 písm. b) z.p.c. podotkla, že žalobce při výslechu uvedl, že nemá dostatečnou finanční hotovost pro složení finanční záruky či na zakoupení letenky a ani jiná osoba není schopna záruku poskytnout. K § 123b odst. 1 písm. c) z.p.c. konstatovala, že vzhledem k vědomému nevycestování ve stanovené lhůtě a neřešení nelegálního pobytu nelze předpokládat, že žalobce bude dodržovat povinnost osobně se hlásit policii v době policií stanovené. Žalobce opakovaně a hrubě porušoval zákony ČR. K § 123b odst. 1 písm. d) z.p.c. žalovaná odkázala na výše uvedené okolnosti, zdůraznila opakované porušování právních předpisů žalobcem a upozornila, že mu daná povinnost byla již uložena v řízení o správním vyhoštění a nerespektoval ji.

18. Soud se s hodnocením žalované ztotožňuje. Žalobce nesdělil kontaktní adresu a ani telefonní číslo, pouze město, ve kterém X. Nemá žádný majetek, k bydlišti ho nepojí žádný právní titul a nemá označenou poštovní schránku. Výslovně uvedl, že neplánuje dobrovolně vycestovat a chce zůstat na území ČR. Žalovaná kromě výše uvedeného přihlédla k předchozímu žalobcovu jednání, a to k neoprávněnému pobytu a nerespektování českých zákonů, proto se soudu jeví jako nadbytečné, aby byla povinna ověřovat zajištění ubytování. Žalobce neprohlásil, že by se mohl chodit hlásit na policii. Odůvodnění týkající se § 123b písm. c) z.p.c. je přezkoumatelné, žalovaná v této souvislosti vůbec finanční záruku nezmiňovala, naopak uvedla, že vědomé nevycestování ve stanovené době a neřešení jeho nelegálního pobytu neposkytuje záruku, že žalobce bude dodržovat povinnost osobně se hlásit policii v době policií stanovené, zejména když v minulosti opakovaně porušoval zákony ČR. Soud s uvedeným odůvodněním souhlasí a uzavírá, že žalovaná věnovala zvláštním opatřením podle § 123b z.p.c. dostatečnou pozornost a zohlednila všechna relevantní žalobcova tvrzení i jeho pobytovou historii.
19. Žalobce byl zajištěn podle § 124 z.p.c. dne 17. 3. 2025. Dne 27. 3. 2025 byl „přezajištěn“ podle § 46a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Dne 1. 8. 2025 byl opět zajištěn v režimu z.p.c. Podle § 125 odst. 5 z.p.c. se však k uplynulé době zajištění podle § 46a zákona o azylu nepřihlíží (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2017, č. j.: 10 Azs 332/2016 - 32). V březnu 2025 byl žalobce zajištěn na 11 dní podle z.p.c. (včetně dne 27. 3. 2025, jehož část ještě absolvoval v režimu zajištění za účelem správního vyhoštění) a žalovaná v napadeném rozhodnutí určila, že žalobce bude zajištěn na dalších 90 dní, čímž stále nebyla překročena maximální doba zajištění podle § 125 odst. 1 z.p.c.
20. Žalobce dále namítl, že žalovaná měla uvést, jaké konkrétní kroky je nutné učinit během uvedených 90 dnů a jaká bude jejich časová náročnost. V odůvodnění vyjmenovala jednotlivé úkony bez časového určení či konkretizace na žalobcův případ.
21. NSS v rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j.: 1 As 93/2011-79, konstatoval: *„Správní orgán musí v odůvodnění vedlejšího ustanovení výroku rozhodnutí o zajištění, jímž se stanoví doba jeho trvání, uvést, jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se*

zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu).“ Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobce nedisponuje cestovním dokladem, čímž porušil povinnost podle § 103 písm. n) z.p.c., a proto je nutné zajistit náhradní cestovní doklad. Nejprve však musí dojít k ověření jeho totožnosti u Interpolu a zastupitelského úřadu X. Následně žalovaná s žalobcem sepíše žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu, který bude s ostatními náležitostmi zaslán na zastupitelský úřad X. Doba vydání náhradního cestovního dokladu se obvykle u třetích zemí pohybuje mezi 40 a 60 dny. Pro zabezpečení přepravních dokladů a policejní eskorty je potřeba dalších přibližně 30 dnů, proto je podle žalované doba zajištění stanovena na 90 dnů přiměřená.

22. Soud považuje uvedené odůvodnění za dostatečné a přezkoumatelné. Žalovaná popsala konkrétní kroky, které je povinna učinit, včetně jejich časové náročnosti. Její odůvodnění rovněž reflektuje specifické okolnosti žalobcova případu, a to neexistenci platného cestovního dokladu a nedostatek finančních prostředků na vycestování.
23. Žalobce v rámci podání vysvětlení X. Soud proto s ohledem na výše uvedené uzavírá, že žalobce a X. dlouhodobě nejsou v kontaktu a X., proto jejich rodinný vztah není pro projednávanou věc relevantní. Nebylo nutné nařizovat jednání za účelem provést jako důkaz X., protože o X. nikdy nevznikly pochybnosti.
24. K žalobcovu zhoršujícím se psychickému zdraví soud podotýká, že institut zajištění je ze své podstaty časově omezený a žalovaná po vyřízení nezbytných náležitostí zajistí žalobcův návrat do jeho domovského státu. Soud rovněž výše vysvětlil, že žalovaná postupovala v souladu se zákonem, a neshledal nepřiměřenost jejích kroků nebo porušení zásad správního řízení. Napadené rozhodnutí bylo srozumitelné a přezkoumatelné. Žalobce byl zajištěn za účelem správního vyhoštění, což představuje legitimní a zákonný důvod. Žalovaná řádně zjistila skutkový stav, přihlédla ke všem specifickým okolnostem projednávaného případu a žádnou relevantní skutečnost neopomenula.
25. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. září 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce